
Czilczer Olga

A TITKOS ÍRÁS

Először a graffitival ékeskedő-éktelenkedő kerítésre vetette magát. Aztán kisajátította a fát is. Az ő keze írt-e kékkal-zölddel, nem tudta.

Éjszaka nekivetette hátát a titkos írás objektumának: így aludt a fa alighanem. Az ember egy árnyék ablakába könyökölt, innen szemmel lehetett tartani minden ágrezdülést, tovább álmodni a levéltelen ágközi történeteket.

Mire kiálmodta magát, megéhezett. Fogta az ágbogas villát, a reggelije ott volt a tányéron. Ha az ég közel lett volna kívánatos, s nem felhőgaluskákkal, akár János vitéz egyik óriásának is hihette volna magát.

De mi mindenre jó egy öreg tölgy? Beült a koronafotelba. Innen majd a tévét nézi. Indult a 8-as troli, a Bözsik, a Pannik, a Palkók, a ház folytatásban közvetített legújabb fejzete. Korábbi otthona, a kapualj, megtelt nyikorgással. Aztán az utolsó fénycsík is kilépett. Egészen a megállóig írta magát. Csak nem esküdtek ellene? A fa még a birtokában. De megindult a kerítése.

ÁRUHÁZBAN

Talpam alatt a vörös, a kék arabeszkjeivel a konfekciósztályig röpültem. Egy szívárvány megirigyelhette volna a vállfák színvarázslatát, a rúdjukon ide-oda sikló, női formákat imitáló, itt-ott még túl is licitáló alakzatokat, melyek nagyság szerint sorakoztak, s ha egyet-egyet leemeltem, az alig hiányos maradék mintha át kívánt volna rendeződni, modulálni. Elemei új harmóniákba törekedtek. Féltem, valami idétlen vagy legalábbis szokatlan figurába bolydulnak a kezek, lábak nélküli táncosok, s megkíséreltem visszatenni a szemlére kiválasztott ruhadarabot a helyére, ami persze nem sikerült.

Ezt próbálja fel, lépett mellém egy zöld köpeny, mellén az áruház emblémájával. Ezt a vibra kéket. A neonfényt éppen a méretemre szabták. Szépen simult a csípőmre, a hossza meg felhajtható. De meglehetősen átlátszónak tetszett. Nem, ezt mégsem. Viselje egészséggel, mondta az eladónő távozóban. Persze, kettőnk közül nem ő, én elégeltem meg a ruhapróbát,

s menekültömben észrevettem, hogy repülőszőnyegem közönséges mozgólépcső.

A kristályok, az ékszerek, szobakutak, művirágok és mobiltelefonok, az emeletek tömött polcai ezzel szemben mozdulatlanul vártak. Nem simultak síkban a talpam alá, hogy aztán felfelszökkenjenek. Megelégedtek azzal is, ha egy-egy taláalomra kiválasztott darabot el- és visszateszek. Nem akartak velem tartani. Mintha nem tetszett volna nekik az életmódom. Mintha nem akartak volna szüntelen jövés-menésben élni reggeltől estig.

Eljött távozásom ideje. Csak a kész ruhák osztályán aludt ki a fény. Akik utánam lopakodtak, ahány klasszikus vagy divatos modell, gyengébb minőség, félreszabott fazon, annyi kialvó szín. Nem nézek hátra, de látom, itt állnak a szinteken.

Acsai Roland

ZSÓFI ÚSZNI AKAR A JÁVORSZARVASOKKAL

Jávorszarvasok úsznak át
A tavon.
A parti kagyló, akár egy
Patanyom.

– Ússzunk mi is velük!
Ugye lehet?

– Inkább a parton maradjunk.
A víz hideg.
Amilyen nagyok, olyan
Veszélyesek.
Kérd meg anyut, mesélje el,
Hogy volt,
Amikor a szarvasokkal
Strandolt.
Az emléktől nem leszél
Vizes.

Csak nézzük őket innen,
Most olyan jó itt,
Elég, ha a tükörképünk
Velük úszik.

AZ ÉSZAKI SZAJKÓ

Az északi szajkó
Különös madár,
Amerre mész az
Erdőben, arra száll.

Ha a tábortűz
Mellé telepszel,
Kínáld meg őt
Egy almagerezddel.

Fején apró, sötét,
Kötött sapka –
Ezer év
Bölcsessége alatta.

Otthont ad neki
A Szent Hegy, a vén,
Szállni tanul tőle
Az északi fény.

Finnül úgy hívják
Hogy Kuukkeli,
De a magyar
Nevét is szereti.

Párja mindenhová
Vele repül –
Ez a madár sosincsen
Egyedül.

S mielőtt az erdő
Bezárulna mögötted,
Kérdezd meg tőlük:
„Ti mindenkit így követtek?”

S felelnek majd: „Mi
Csak azokat követjük,
Aki nekünk tiszta a lelkük,
Tiszta a lelkük.”

Finy Alexandra

A JÓ TANULÓ MINDENÉRT FELEL

Aztán bevallottam, hogy a derékszöget
és a háromszöget metsző egyenesek
kiszámolását sem tudom.
Kiderült, hogy a konkáv és a konvex
közötti különbségekre sem emlékszem:
csak azt motyogtam, hogy valaki kerget valakit
a síkidomon belül és az egyikben megtalálja.
Elbújni nem lehet, úgymint kifárad.
Beismertem, hogy öltem macskát,
madarat, kisebbfajta és nagyobbfajta hullóket,
az ízeltlábúakat ezrével tapostam,
és szisztematikusan vadásztam
a hangyabolyokra, hogy szétrúghassam
a trapéz formájú tömegszállást.
Végül szóltam a csonkolt tündérekéről és manókról,
hogy levágtam háromszög alakú fülük hegyét,
mert nem bírtam elviselni a geometrikus
formák szögletes tereit. Bevallottam, hogy a törpék
tömpe ujjbegyéről a téglalap alakú körmöt is
lefeszíteném, de már nincsenek törpék Budapesten.

Később ezerszer átgondoltam a kiegészítést.
Hogy beszélhettem volna sinus és cosinus
görbékről és a függvényekről, akiket megszelídítettem.
Ha tudtam volna a saját ritmusomban beszélni,
akkor kiderült volna, hogy egy pegazust megtanítottam
repülni és három aranyhalat is visszaengedtem
a tengerbe, mert olyan szépen csillogtak.
És nem kívántam semmit, csak jó utat nekik.
Talán az is kiderült volna, hogy egy körúti beteg
boszorkányt hét napig ápoltam, pedig tudtam, hogy
akár manóvá, tündérré, hullóvé, hangyabollyá
vagy akár tömpe ujjbegyű törpévé is át tudna változtatni.

KISZÁMOLÓS

Ez vett két doboz barna Szofit a piac mögött kéz alatt
majd a sarki bisztróba ment és rendelt egy pohárral tisztán
közben hanyagul a papírpénzt tette a pultra
és még borraalót is adott akár egy igazi vendég

Ez egy órát turkált és kutatott de nem talált a kiárúsításon
pántos fekete mell alatt szűkített S-es felsőt
de végül vett két koptatott farmer csípőnadrágot
mert egyszerűen nem lehetett otthagyni ennyióért

Ez egy fél napig számolt a kockás füzetben ceruzával
a gyógyszereket és a születésnapokat is levonta
aztán döntött és a piacra ment hogy vegyen 3 kg sárgaborsót
vasárnap virslit is eszik majd a főzelékhez mise után

Ez leszállt a gépről táskás szemekkel de frissen borotválva
a virágautomatából vett vörös rózsát nem válogatott úgyis
a 123-ast üti be mindig és az ajándékcacskóba csúsztatta
a csipkés fekete fehérmű és a marcipánkockák mellé

Ez az icipici pedig órákig nézte hogy hogyan szedik le
a körúti fákról a díszeket tekerik le a parazitát majd miután
automatikusan átlépett egy kolduló öregasszonyon mégis
visszafordult és a szemébe nézett három másodpercig